

е срамъ! чи потърпи малко, можемъ и да добиемъ, може да е на пжтъ!

С. — Смѣшна работа! да чякамы въ старинж та и за други наслѣдници.

М. — Чи твоя милость друго незнашъ, само старина, стариша.

С. — Чи какво ищешъ твоя милость господжа? да ти казвамъ момиче? Ей жена! челякъ, кога претьркуни четиридесать тѣхъ, гужда си единья кракъ въ трапа, ако стигне 60 тѣ, като ваша милость, гужда и двата.

М. — (съ гнѣвъ) Чи азъ имамъ ли сега 60 години?

С. — Ако тая година немашъ, до година безъ друго.

М. — А чи 60 годишна жена ражда ли?

С. — Чи какво? белкимъ имашъ ниетъ да родишъ?

М. — Ачи потърпи малко, и Сара бѣше стара, като роди.

С. — Но ты жена и Ревека да станешъ не можешъ роди! я види да видишъ на огледало то лице то си, ачи сетѣ да говоримъ.

М. — (съ гнѣвъ) Да е жива дашеря ти и него хчюпи.

С. — Азъ ти копувамъ друго да ся огледашъ.

М. — Мени не ми треба.

С. — Инди научи ся отъ мене, какъ жена, коя то стигне 60 тѣ години, гдѣто лице то и е збржчкано, и дѣто нема жбы, тя ся дума баба, и вѣки дѣте не ражда.

М. Чи мени ми казваше майка ми какъ и назвала баба, чи ък родила, като была 40 годишна.

С. — Може, но такива чюдеса не ставатъ и на 60 тѣ години.

М. — Пжкъ дѣто мы е збржчкано лице то, то е отъ сѣнка та на носа ми.

С. — Ами жбы тѣ какво станахж? дали не ги хчюпи и тѣхъ сѣнка та на носа ви?